

บทที่ 3

วิธีการดำเนินโครงการ

ผู้จัดทำโครงการได้เข้าไปฝึกงานและศึกษาเกี่ยวกับระบบการทำงานทั้งหมดในส่วนของแผนกการผลิตเบ็ดเตอร์ได้พบปัญหาที่เกี่ยวกับระบบการทำงานในส่วนแผนกประกอบเบ็ดเตอร์สำเร็จ 1 และได้ศึกษาเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในสายการผลิตของการประกอบเบ็ดเตอร์รถจักรยานยนต์ พบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนแผ่นชาตุที่รับจากแผนกแผ่นชาตุมีจำนวนที่ไม่ถูกต้อง ก่อนนำมาประกอบเป็นเบ็ดเตอร์สำเร็จ ดังนั้นคณะผู้จัดทำโครงการจึงได้หาวิธีพอที่จะสามารถนำมากำหนดจำนวนของปัญหาดังที่กล่าวไว้ข้างต้น โดยคิดออกแบบและทำการสร้างเครื่องดันแบบเครื่องนับแผ่นชาตุเบ็ดเตอร์ขึ้น เพื่อทดลองใช้และวิเคราะห์ผลการทดลองพร้อมทั้งเสนอปัญหาที่พบหลังการทดลองใช้อีกทั้งรวมปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อเสนอแนะให้ทางบริษัทนำไปปรับปรุงการใช้เครื่องให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในสายการผลิตของการประกอบเบ็ดเตอร์ต่อไป

จากการที่ได้ออกแบบ เครื่องนับแผ่นชาตุเบ็ดเตอร์และทำการสร้างประกอบจนเสร็จ เพื่อเป็นประโยชน์ด้านการผลิตเบ็ดเตอร์ ผู้จัดทำโครงการจึงได้ทำการคำนวณผลการออกแบบ โดยคำนวณส่วนต่างๆ ที่ได้ประกอบเป็นเครื่องนับแผ่นชาตุเบ็ดเตอร์ ซึ่งถ่ายละเอียดต่างๆที่เกี่ยวกับการสร้างเครื่องนับแผ่นชาตุเบ็ดเตอร์ ได้กล่าวไว้ด่อไปนี้

3.1 การสำรวจรวมข้อมูล

การสำรวจรวมและศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการทำโครงการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะใช้เป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องนับแผ่นชาตุเบ็ดเตอร์ ซึ่งแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้มาจากการประกอบเบ็ดเตอร์สำเร็จ 1 สายประกอบเบ็ดเตอร์รถจักรยานยนต์ แผนกแผ่นชาตุ และแผนกประกันคุณภาพ ข้อมูลที่ได้สำรวจรวมมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1.1 การนับแผ่นชาตุของพนักงาน

ในสายประกอบเบ็ดเตอร์รถจักรยานยนต์จะมีการรับแผ่นชาตุที่พร้อมจะประกอบเป็นเบ็ดเตอร์มาจากแผนกแผ่นชาตุ ก่อนที่จะประกอบเป็นเบ็ดเตอร์สำเร็จนั้นจะมีการนับแผ่นชาตุเพื่อตรวจสอบว่าจำนวนแผ่นชาตุที่รับมานั้นมีจำนวนที่ถูกต้องหรือไม่ ในการตรวจสอบพนักงานจะทำการนับแผ่นชาตุด้วยมือ โดยที่นำแผ่นชาตุจำนวนหนึ่งมาทำการนับแล้วใช้ความยาวแคลบของแผ่นชาตุนั้นมาเปรียบเทียบกับแผ่นชาตุที่มีความยาวแคลบเท่ากัน และถือว่าจำนวนแผ่นชาตุนั้นมีจำนวนที่

เท่ากัน การนับแผ่นชาตุในลักษณะดังกล่าวทำให้ได้จำนวนแผ่นชาตุที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากแผ่นชาตุแบบเตอร์มีความหนาไม่เท่ากันทั้งหมด การนับโดยการเปรียบเทียบความยาวของacco แผ่นชาตุนั้นไม่ได้จำนวนแผ่นชาตุตรงตามจริง และมีผลทำให้จำนวนของแบบเตอร์ที่ประกอบสำเร็จนั้นได้ไม่ตรงตามจำนวนที่ตั้งไว้

3.1.2 ลักษณะของแผ่นชาตุแบบเตอร์

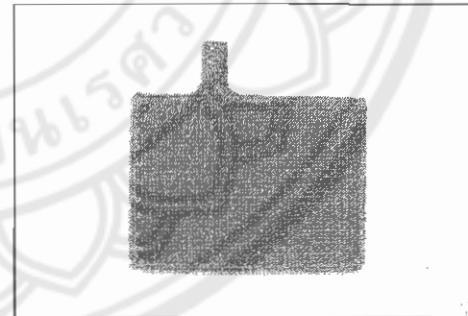
ในการศึกษาร่วมข้อมูลเกี่ยวกับแผ่นชาตุแบบเตอร์ แผ่นชาตุมีลักษณะเป็นตะเกียงซึ่งทำขึ้นจากตะกั่วเท่านั้นที่มีการราบด้วยสารเคลือบ และมีการอัดประจุกระแสไฟฟ้าเข้าไปในแผ่นชาตุจากนั้นนำแผ่นชาตุไปอบให้แห้ง แล้วนำแผ่นชาตุนั้นมาตัดให้ได้ขนาดลักษณะดังรูปที่ 3.1 และ 3.2

แผ่นชาตุจะแบ่งเป็นแผ่นชาตุลุมและแผ่นชาตุบาก โดยทั่วไปแผ่นชาตุลุมจะมีความหนาที่น้อยกว่าแผ่นชาตุบาก จากการศึกษาและสำรวจข้อมูล ของแผ่นชาตุแบบเตอร์ 2 รุ่น มีรายละเอียดดังนี้ ดังนี้

1. CB89+3.9P เป็นแผ่นชาตุแบบเตอร์ที่มีประจุบาก มีสีน้ำตาลแดง มีความสูง × กว้าง × หนา เท่ากับ $46 \times 57 \times 3.9$ มิลลิเมตร ตามลำดับ และมีน้ำหนัก 58.5 กรัม ลักษณะดังรูปที่ 3.1
2. CB89-2.1N เป็นแผ่นชาตุแบบเตอร์ที่มีประจุลุม มีสีเทา มีความสูง × กว้าง × หนา เท่ากับ $46 \times 57 \times 2.1$ มิลลิเมตร ตามลำดับ และมีน้ำหนัก 29.5 กรัม ลักษณะดังรูปที่ 3.2

รูปที่ 3.1 แผ่นชาตุบาก รุ่น CB89+3.9P

รูปที่ 3.2 แผ่นชาตุลุม รุ่น CB89-2.1N

ข้อมูลของแผ่นชาตุแบบเตอร์ รุ่น CB89+3.9P และ CB89-2.1N ได้นำมาพื้นฐานในการออกแบบและคำนวณผลการออกแบบของเครื่องนับแผ่นชาตุแบบเตอร์ต่อไป

3.2 หลักการในการออกแบบ

เครื่องนับแผ่นชาตุเบตเตอร์ออกแบบให้มีการทำงาน โดยใช้จาระเลี้ยงแผ่นชาตุเบตเตอร์ เข้าไปที่ตำแหน่งที่ rotor จากนั้นจะมีชุดคูณทำงานที่มาดูดแผ่นชาตุแล้วเคลื่อนที่กลับไปที่แผ่นกัน แผ่นชาตุเบตเตอร์ที่ถูกดูดจะหลุดออกจากหัวคูดแล้วผ่านเซนเซอร์ (Sensor) ในการออกแบบเครื่องนับแผ่นชาตุเบตเตอร์ มีหัวใจสำคัญของเครื่องอยู่ที่เซนเซอร์ เมื่อแผ่นชาตุเบตเตอร์ได้เคลื่อนที่ผ่านเซนเซอร์ที่ติดตั้งไว้กับแผ่นกัน เซนเซอร์จะส่งสัญญาณไปที่ตัวนับ (Counter) จากนั้นตัวนับจะทำการเปลี่ยนสัญญาณของมาเป็นตัวเลขเพื่อแสดงจำนวนของแผ่นชาตุ

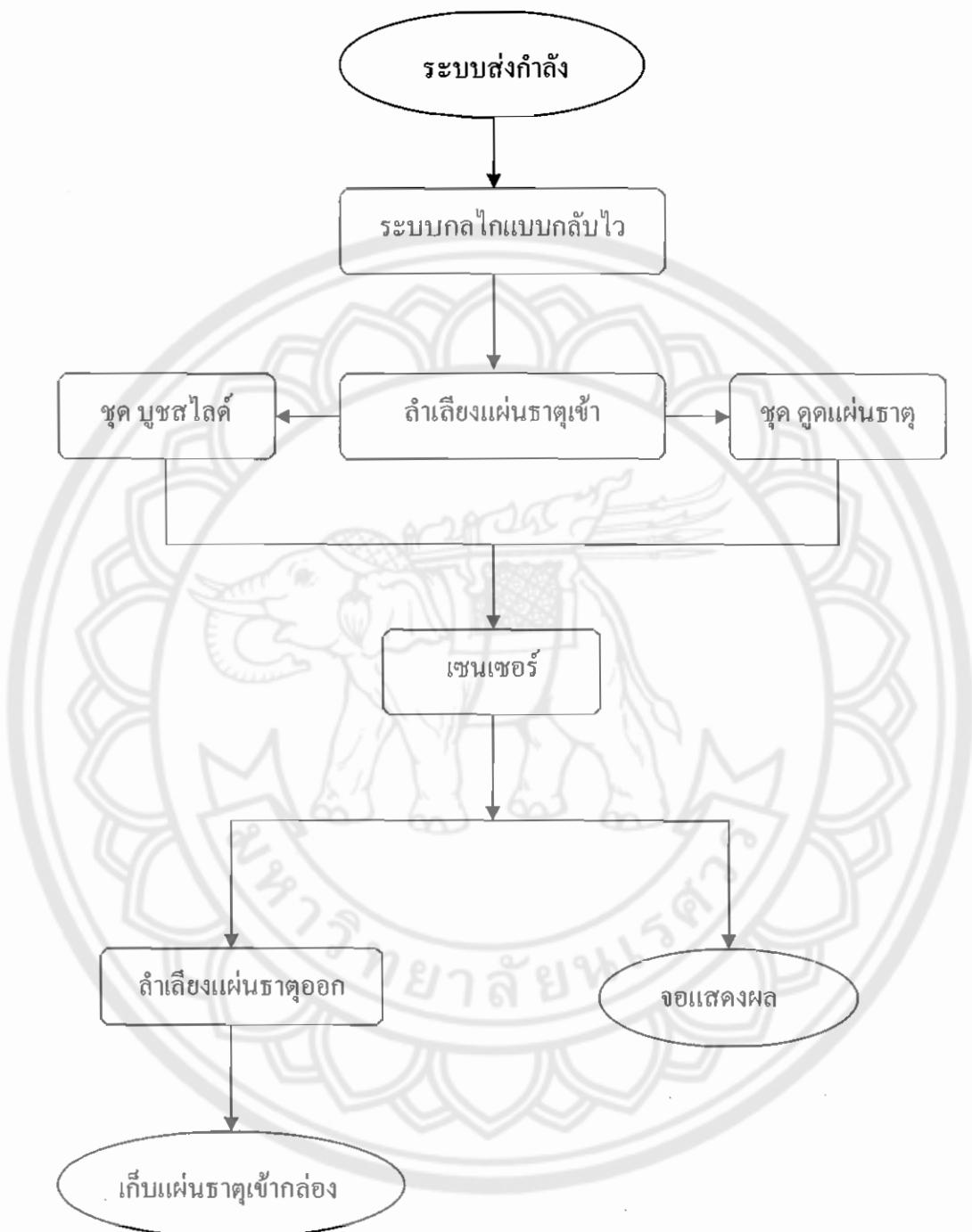
การออกแบบระบบค่างๆ ของเครื่องนับแผ่นชาตุเพื่อให้มีคุณสมบัติดังนี้

1. เพื่อตรวจสอบจำนวนแผ่นชาตุให้ถูกต้องก่อนเข้าสายประกอบเบตเตอร์
2. มีความแข็งแรงและง่ายต่อการดูแลรักษา
3. มีการทำงานของระบบที่ง่ายต่อการสร้าง
4. ลดผลกระทบให้ได้มากในกรณีที่ต้องการซ่อมบำรุง
5. ประหยัดวัสดุในการสร้าง

จากคุณสมบัติดังกล่าว นำไปสู่การสร้างเครื่องนับแผ่นชาตุเบตเตอร์ ซึ่งรายละเอียดของเครื่องที่มีการออกแบบได้แสดงในภาพผนวก (Drawing)

3.2.1 หลักการทำงานของเครื่องนับแผ่นชาตุเบตเตอร์

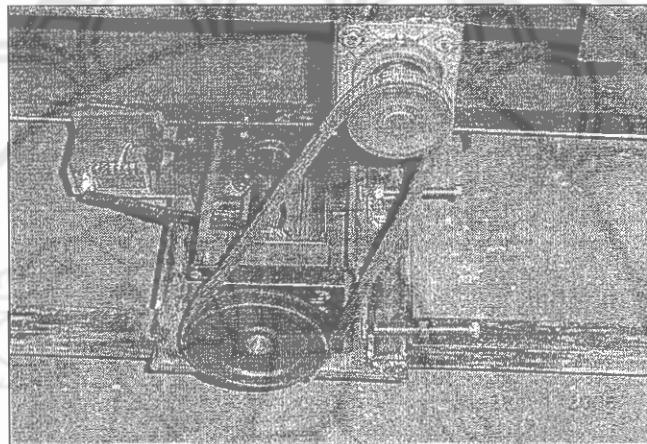
การทำงานของเครื่องนับแผ่นชาตุเบตเตอร์ จะเริ่มจากมอเตอร์ (motor) ทำงานที่เป็นคันกำลังในการขับเคลื่อนส่วนค่างๆ ของเครื่องนับแผ่นชาตุ โดยส่งกำลังมอเตอร์ผ่านสายพานและมูเล่ย์ (Pulley) ไปยังเพลาหลัก แล้วส่งกำลังขับเคลื่อนจากเพลาหลักไปยังลูกเบี้ยว ลูกเบี้ยวจะมีชุดลิงค์ (Link) ต่อโยงไปยังชุดของบูช (Bushed) เมื่อลูกเบี้ยวมีการหมุนเกิดขึ้นซึ่งทำให้บูชมีการเคลื่อนที่ไปและกลับ ชุดคูณจะถูกยึดติดกับชุดของบูชทำให้มีการเคลื่อนที่ในลักษณะเดียวกัน จากนั้นแผ่นชาตุเบตเตอร์จะถูกจำเลี้ยงไปตามซ่องที่มีขนาดความกว้างมากกว่าแผ่นชาตุเล็กน้อย โดยมีโซ่จำเลี้ยง ขานกันสองเส้นอยู่ที่ด้านในของซ่องจำเลี้ยงและโซ่อีกหนึ่งเส้นจะอยู่ด้านบนของซ่องจำเลี้ยง ระยะในการเคลื่อนที่ของโซ่จำเลี้ยงนั้นจะเท่ากับความหนาของแผ่นชาตุที่ต้องการนับ แผ่นชาตุเบตเตอร์จะเคลื่อนไปที่ตำแหน่ง rotor จากนั้นจะมีชุดคูณเคลื่อนที่มาดูดแผ่นชาตุแล้วถอดอยหลังกลับไปที่แผ่นกัน เพื่อให้แผ่นชาตุเบตเตอร์หลุดออกจากหัวคูด แผ่นชาตุเบตเตอร์ที่หลุดออกจากหัวคูดจะเคลื่อนที่ผ่านเซนเซอร์ เซนเซอร์จะทำการส่งสัญญาณไปที่ตัวนับ (Counter) เพื่อแสดงจำนวนแผ่นชาตุของมาเป็นตัวเลข แผ่นชาตุเบตเตอร์ที่ผ่านการนับแล้วจะถูกจำเลี้ยงย้อนกลับออกทางสายพาน เพื่อกีบเข้ากล่องความเดิน ดังรูปที่ 3.3

รูปที่ 3.3 ໄດ້ອະແກນหลักการทำงานของเครื่องນັບແຜ່ນຮາຕຸແບຕເຕອມ

3.2.2 ระบบส่งกำลัง (Power transfer)

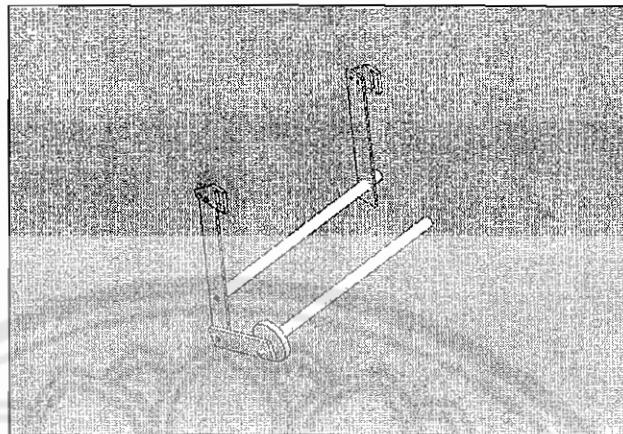
การขับเคลื่อนด้วยระบบมอเตอร์ โดยส่งกำลังมอเตอร์ผ่านสายพานและมูเล่ย์ไปยังเพลาหลัก แล้วส่งกำลังขับเคลื่อนจากเพลาหลักไปยังส่วนต่างๆของเครื่อง จึงออกแบบให้ลูกเบี้ยวขึ้นติดกับเพลาหลักและมีลิงค์ต่อโยงจากลูกเบี้ยวไปยังชุดของบูชา ชุดคลำเลียงแผ่นชาตุเข้า เมื่อลูกเบี้ยวมีการหมุนเกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้ชุดของบูชา ชุดคลำเลียงแผ่นชาตุมีการเคลื่อนที่ตามไปด้วย ดังรูปที่ 3.4

รูปที่ 3.4 การขับเคลื่อนด้วยระบบมอเตอร์

3.2.3 ระบบกลไกแบบกลับไว (Quick Return)

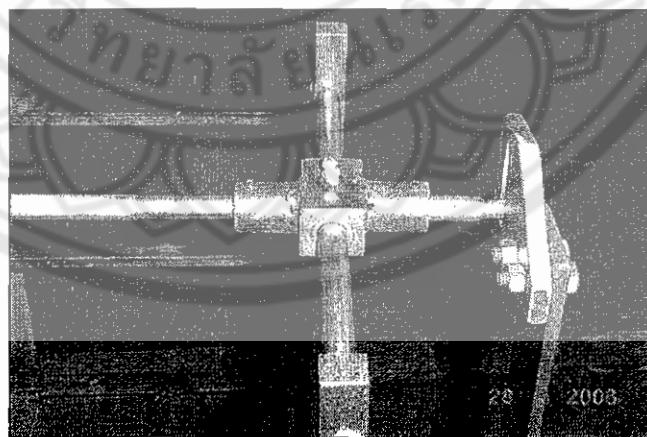
ระบบกลไกแบบกลับไวเป็นระบบที่มีการเคลื่อนที่ไปและกลับ ด้วยเหตุนี้จึงใช้ระบบดังกล่าว มาสร้างเครื่องนับแผ่นชาตุเบตเตอร์ เพื่อบังคับให้ชุดคลำเลียงที่ขึ้นติดกับชุดของบูชาเคลื่อนที่เข้าไปคูณแผ่นชาตุและเคลื่อนที่กลับอ้อมมาที่ตำแหน่งเดิม ฉะนั้นจึงออกแบบระบบกลไกแบบกลับไวให้มีลูกเบี้ยว(Cam)เป็นตัวบังคับการเคลื่อนที่ของลิงค์(Link) ลูกเบี้ยวจะถูกขัดติดกับเพลาหลัก ลูกเบี้ยวจะมีส่วนประกอบที่เป็นชุดหมุนของลิงค์ ซึ่งชุดหมุนนี้จะมีระยะห่างจากจุดศูนย์กลางของเพลาหลัก เมื่อลูกเบี้ยวหมุนครบรอบจะทำให้ลิงค์มีระยะในการเคลื่อนที่ ชุดลิงค์จะประกอบด้วยลิงค์สั้นต่อจากลูกเบี้ยวไปที่ลิงค์ยาว โดยลิงค์ยาวนี้จะมีชุดหมุนที่ขัดติดกับเพลาอีกหนึ่งเพลา เพื่อให้ลิงค์ที่อยู่อีกด้านของเครื่องมีการเคลื่อนที่ในลักษณะเดียวกัน ที่ปลายของลิงค์ทั้งสองข้างจะมีช่องบังคับแกนบูชาอยู่ในแนวตั้งซึ่งเป็นส่วนที่ทำหน้าที่บังคับให้ชุดบูชาทำการเคลื่อนที่ในแนวระดับ ดังรูปที่ 3.5

รูปที่ 3.5 ระบบกลไกแบบกลับໄว

3.2.4 ชุดบูชสไลด์ (Bushed Slider)

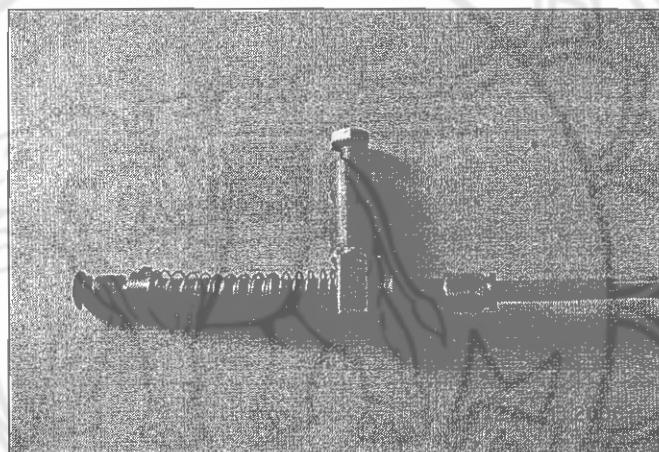
ชุดบูชสไลด์เป็นส่วนที่ทำหน้าที่พาชุดคุดแผ่นชาตุเคลื่อนที่เข้าไปคุดแผ่นชาตุที่มีการเคลื่อนมากับโซ่ล้อเลี้ยง การเคลื่อนที่ของชุดบูชนั้นจะถูกควบคุมด้วยการหมุนของลูกเบี้ยวที่ยึดติดกับเพลาหลัก จึงออกแบบให้บูช มีแกนยื่นออกมาทางด้านข้างทั้งสองด้าน โดยแกนยาวจะทำหน้าที่เป็นตัวยึดติดบูชที่อยู่อีกด้านหนึ่งของเครื่อง แกนสั้นจะทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมต่อกับชุดลิงค์ แกนสั้นจะถูกใส่ไว้ในช่องบังคับแกนบูชของชุดลิงค์ เมื่อชุดลิงค์มีการเคลื่อนที่จะบังคับให้แกนที่ยึดบูชให้มีการเคลื่อนที่ตามไปด้วย กดรูปที่ 3.6

รูปที่ 3.6 การเคลื่อนที่ของชุดบูช

3.2.5 ชุดดูดแผ่นชาตุ (Suck of Plate)

ชุดดูดแผ่นเป็นส่วนที่ทำหน้าที่ดูดแผ่นชาตุที่เคลื่อนที่มาโดยใช้ลำเลียงแล้วนำแผ่นชาตุเคลื่อนที่ไปยังแผ่นกันเพื่อให้แผ่นชาตุหดดูดออกจากหัวดูด แผ่นชาตุแบบเตอร์ที่หดดูดออกจากหัวดูดจะเคลื่อนที่ผ่านเซนเซอร์ที่ติดตั้งไว้กับแผ่นกัน จึงออกแบบให้ชุดดูดมีก้านปรับระยะของการดูดໄได้ ก้านปรับระยะนี้จะมีช่องเพื่อใส่ท่อหัวดูดเข้าไป หัวดูดจะมีหัวดูดคิวบิกซ์ที่ปลาย ระหว่างหัวดูดกับก้านปรับระยะนี้จะมีสปริง(Spring)อยู่ทำหน้าที่เป็นตัวลดแรงกระแทกของหัวดูดขณะเคลื่อนที่ไปข้างหน้า โดยชุดดูดแผ่นชาตุจะต้องหดดูดจากชุดลมดูด (Vacuum) เพื่อทำการดูดต่อไปลักษณะของชุดดูดแผ่นชาตุ ดังรูปที่ 3.7

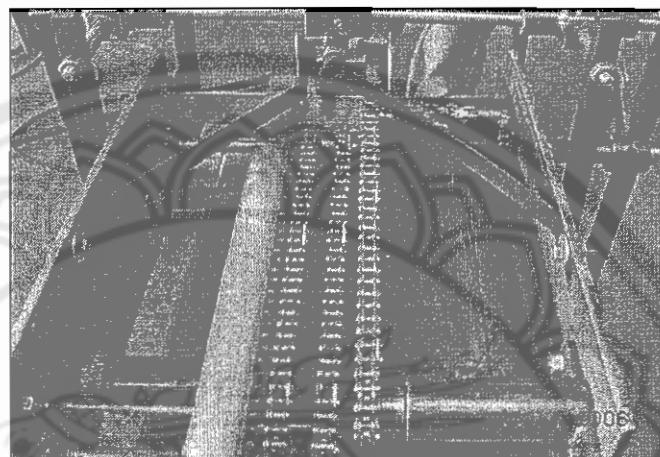
รูปที่ 3.7 ชุดดูดแผ่นชาตุ

3.2.6 การลำเลียงแผ่นชาตุแบบเตอร์ (In put system)

ในการลำเลียงแผ่นชาตุแบบเตอร์เข้าไปในตำแหน่งที่รออยู่ ออกแบบโดยแผ่นชาตุจะถูกลำเลียงไปตามช่องที่มีขนาดความกว้างมากกว่าแผ่นชาตุเล็กน้อย โดยมีใช้ลำเลียงนานกันสองเส้นอยู่ที่ด้านในของช่องลำเลียงและใช้อีกเส้นหนึ่งจะอยู่ด้านบนของช่องลำเลียง ใช้ท่ออยู่ด้านบนของช่องลำเลียงมีหน้าที่ประคองแผ่นชาตุไม่ให้ล้ม ใช้ลำเลียงทั้งสามเส้นจะเพิ่มข้อต่อใช้ปีกเข้าไปในตำแหน่งที่ตรงกันเพื่อให้ข้อต่อใช้ปีกตันแผ่นชาตุให้เคลื่อนที่ไปด้านหน้าตามใช้ลำเลียง ใช้ลำเลียงจะออกแบบให้มีการเคลื่อนที่ไปด้านหน้าตลอด โดยระยะในการเคลื่อนที่ของใช้ลำเลียงต้องเท่ากับความหนาของแผ่นชาตุที่ต้องการนับ

การเคลื่อนที่ของใช้ลำเลียง ออกแบบโดยใช้แรงดึงจากลิงค์ชุดเล็กที่ต่อไปมาจากเพลาที่เป็นจุดหมุนของลิงค์ชุดใหญ่ เพื่อไปขับเพลาของใช้ลำเลียงให้มีการเคลื่อนที่ ในการขับเพลาของใช้ลำเลียงนี้จะใช้ลูกปืน (Bearing) ที่การเคลื่อนที่หนึ่งด้านมาใส่ที่เพลาขับของใช้ลำเลียง การ

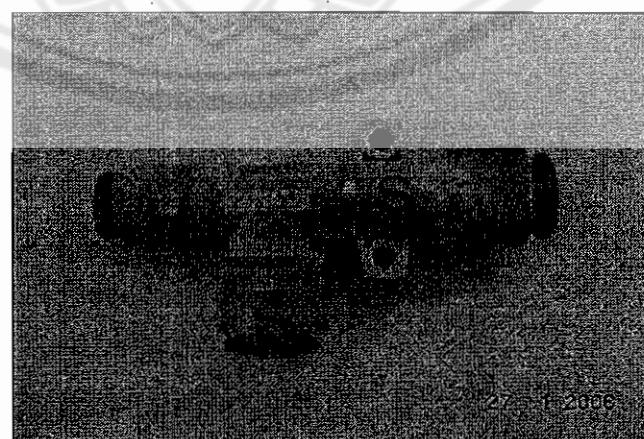
เคลื่อนที่ของลิงค์จะเคลื่อนที่ในลักษณะที่ยกไปแลกกลับ ในขณะที่ลิงค์โยกไปด้านหน้าจะทำให้ใช่ลำเลียงมีการเคลื่อนที่ไปด้านหน้าด้วยและเมื่อลิงค์โยกกลับลูกปืนจะหมุนเปล่า ซึ่งทำให้ใช่ลำเลียงนั้นไม่มีการเคลื่อนที่เกิดขึ้น ลักษณะของระบบลำเลียงแผ่นราชูแบบตเตอร์ ดังรูปที่ 3.8

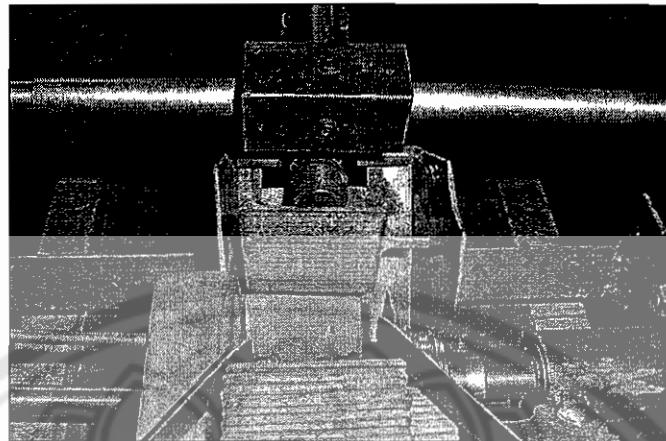
รูปที่ 3.8 ระบบลำเลียงแผ่นราชูแบบตเตอร์

3.2.7 การนำแผ่นราชูผ่านเซนเซอร์ (Conduction plate to sensor)

การนำแผ่นราชูผ่านเซนเซอร์ ออกแบบโดยใช้ลิมคูดจากชุดลิมคูดไปจุดที่แผ่นราชู โดยใช้แร็กรุ่น ZH 13 D S-08-10-10 มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางที่ห่อลิมเข้าเท่ากัน 8 มิลลิเมตร ที่ห่อลิมคูด 10 มิลลิเมตร และที่ห่อลิมออกเท่ากัน 10 มิลลิเมตร ดังรูปที่ 3.9 จากนั้นจะใช้สายลมที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 10 มิลลิเมตร ต่อจากห่อลิมคูดของชุดลิมคูดไปยังชุดดูดแห่น ชุดดูดแห่นจะเคลื่อนที่มาดูดแห่นราชูแล้วถอดออกจากลิมไปที่แผ่นกัน เพื่อให้แผ่นราชูแบบตเตอร์หลุดออกจากหัวดูด แผ่นราชูแบบตเตอร์ที่หลุดออกจากหัวดูดจะเคลื่อนที่ผ่านเซนเซอร์ ดังรูปที่ 3.10

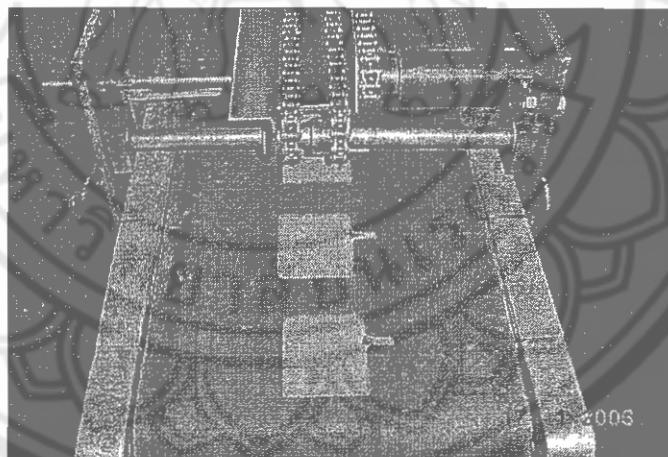
รูปที่ 3.9 ชุดลิมคูด(Vacuum)รุ่น ZH 13 D S-08-10-10

รูปที่ 3.10 การนำแผ่นชาตุผ่านเซนเซอร์

3.2.8 การลำเลียงแผ่นชาตุย้อนกลับ (Out put)

เมื่อแผ่นชาตุแบนตเตอร์ได้ผ่านการแล้วจะถูกลำเลียงออกมานอกโดยสายพาน สายพานสามารถปรับความเร็วการเคลื่อนที่ได้ ดังรูปที่ 3.11

รูปที่ 3.11 การลำเลียงแผ่นชาตุย้อนกลับ

3.3 การคำนวณเกี่ยวกับเครื่องนับแผ่นชาตุแบตเตอรี่

3.3.1 สายพานและมูเล่ย์ (Belt and Pulley)

ในขั้นตอนของการออกแบบเครื่องนับแผ่นชาตุแบตเตอรี่ เลือกใช้มอเตอร์เกียร์จาก ตารางที่ 22 ภ.(ภาคผนวก ก) ขนาด 373 วัตต์ ($\frac{1}{2}$ แรงม้า) ความเร็วรอบ 1750 รอบต่อนาที ทอร์ก 52.53 นิวตันเมตร (465 ปอนด์นิวต์) อัตราทด 26.30 และความเร็วรอบที่ทดเท่ากับ 67 รอบต่อนาที มาใช้เป็นต้นกำลังในการขับเคลื่อนเครื่องนับแผ่นชาตุแบตเตอรี่ และมีการส่งกำลังโดยใช้สายพาน และมูเล่ย์ จากมอเตอร์ไปยังเพลาหลักของเครื่องจักร

เงื่อนไขการทำงานของจักร

เวลาทำงาน (Operating Time) : 6 ชั่วโมงต่อวัน

โหลดที่มากจะทำ : กระแทกเล็กน้อย

มอเตอร์เกียร์ : กระแสสลับ 3 เฟส $\frac{1}{2}$ Hp, 1750 rpm, Output Torque

465 lb-in, Ratio 26.30, Output Speed 67 rpm

ขนาดของสายพาน

กำลังที่ต้องการส่ง $W_p = 373 \text{ W}$

ทำงานนาน น้อยกว่า 10 ชั่วโมงต่อวัน จากตารางที่ 1 ภ.(ภาคผนวก ก)

ตัวประกอบใช้งาน $N_s = 1.1$
ค้างนั้น

$$W_p = W_p \cdot N_s \quad (3.1)$$

จากสมการที่ 3.1

จะได้

$$\begin{aligned} W_p &= 373 \times 1.1 \\ &= 410.3 \text{ W} \\ &= 0.41 \text{ kW} \end{aligned}$$

จากรูปที่ 1 ภ.(ภาคผนวก ก) เลือกสายพานแบบ V หน้าตัด A

ระยะห่างระหว่างศูนย์กลางของมูเล่ย์

ในการออกแบบจะใช้มูเล่ย์ขับ ที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเท่ากับ 127 มิลลิเมตร (5 นิวต์) $D_p = 127$ มิลลิเมตร มูเล่ย์ตาม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเท่ากับ 76.2 มิลลิเมตร (3 นิวต์) $d_p = 76.2$ มิลลิเมตร จากการออกแบบจะพบว่าตำแหน่งที่เหมาะสม ในการวางแผนมอเตอร์ของตัวเครื่องจักร

สามารถวัดได้ที่ต้านล่างของเครื่อง ซึ่งเมื่อวางแผนแล้วจะให้ระยะทางระหว่างศูนย์กลางของมูเล่ย์ $C = 300$ มิลลิเมตร ดังนั้น ความยาวพิเศษโดยประมาณของสายพาน ซึ่งคำนวณจากสมการ 3.2

$$L_p \cong 2C + 1.57(D_p + d_p) + \frac{(D_p + d_p)}{4C} \quad (3.2)$$

จากสมการที่ 3.2
จะได้

$$L_p \cong 2 \times 300 + 1.57(127 + 76.2) + \left(\frac{127 - 76.2}{4 \times 300} \right) \\ \cong 921 \text{ mm}$$

ตารางที่ 8 ก. (ภาคผนวก ก) เลือกใช้สายพาน $L_p = 925 \text{ mm}$
ส่วนโถงสัมผัส

$$\frac{D_p - d_p}{L_p} = \frac{127 - 76.2}{925} \\ = 0.05$$

ตารางที่ 2 ก.(ภาคผนวก ก.) ตัวประกอบแก้ไขส่วนโถงสัมผัส

$$N_a \cong 1$$

ตารางที่ 8 ก.(ภาคผนวก ก) ตัวประกอบแก้ไขความยาวสายพาน

$$N_1 \cong 0.87$$

สำหรับมูเล่ย์ขนาด 127 mm อัตราทด $m_\omega = \frac{D_p}{d_p} = 1.6$ $n = 65 \text{ rpm}$

ตารางที่ 8 ก. (ภาคผนวก ก) กำลังที่สามารถส่งได้ต่อสายพาน 1 เส้น $P_R = 0.82 \text{ kW}$

$$z = \frac{W_p \cdot N_s}{P_R \cdot N_s \cdot N_1} \quad (3.3)$$

จากสมการที่ 3.3

จะได้

$$z = \frac{0.373 \times 1.1}{0.82 \times 1 \times 0.87} \\ z = 0.58$$

ดังนั้นเลือกใช้สายพานหน้าตัด $A \times 925L_i$ จำนวน 1 เส้น

มุมสัมผัสของสายพาน

$$\alpha_1 = \pi - 2\sin^{-1} \left(\frac{D_p - d_p}{2C} \right) \text{ rad} \quad (3.4)$$

จากสมการที่ 3.4

จะได้

$$\alpha_1 = \pi - 2\sin^{-1} \left(\frac{127 - 76.2}{2(300)} \right) \text{ rad}$$

$$\alpha_1 = 170^\circ$$

ความเร็วของสายพาน

$$\text{อัตราทด } m_\omega = \frac{n_1}{n_2} \cdot \frac{d_2}{D_1} \cdot \frac{\omega_1}{\omega_2} \quad (3.5)$$

ในการออกแบบจะใช้ความเร็วรอบของมูเล่ย์ขึ้นเท่ากับ 65 รอบต่อนาที ($n_1 = 65$)

จากสมการที่ 3.5

จะได้

$$\text{ความเร็วรอบของมูเล่ย์ตาม } n_2 = \frac{n_1 \times D_1}{d_2}$$

$$n_2 = \frac{65 \times 127}{76.2}$$

$$n_2 = 108 \text{ rpm}$$

$$V_b = \frac{\pi \times D_p \times n_1}{(1000)(60)} \text{ (m/s)} \quad (3.6)$$

จากสมการที่ 3.6

จะได้

$$V_b = \frac{\pi \times 127 \times 65}{(1000)(60)} \text{ (m/s)}$$

$$V_b = 0.43 \text{ (m/s)}$$

แรงดึงในสายพานขณะส่งกำลัง

$$F = \frac{W_p}{V_b} \text{ (N)} \quad (3.7)$$

จากสมการที่ 3.7

จะได้

$$\begin{aligned} F &= \frac{373}{0.43} \text{ (N)} \\ &= 863 \text{ N} \\ &= 0.863 \text{ kN} \end{aligned}$$

แรงดึงขันตันในสายพาน

ตารางที่ 13 ก. (ภาคผนวก ก) $k_1 = 1.3$

ตารางที่ 5 ก. (ภาคผนวก ก) $k_2 = 0.217$

$$\sin \alpha/2 = 0.996$$

$$V_b^2 = 0.185$$

$$z = 1$$

$$F_i = (k_1 F + z k_2 V_b^2) \sin \alpha/2 \text{ (N)} \quad (3.8)$$

จากสมการที่ 3.8

จะได้

$$F_i = [(1.3 \times 863) + (1 \times 0.217 \times 0.185^2)] \times 0.996 \text{ (N)}$$

$$F_i = 1117.56 \text{ (N)}$$

$$F_i = 1.117 \text{ kN}$$

สรุป เลือกใช้สายพานหน้าตัด A ยาว 925 มิลลิเมตร

มูเล่ย์ขับ ขนาด 127 มิลลิเมตร จำนวน 1 ร่อง

มูเล่ย์ตาม ขนาด 76.2 มิลลิเมตร จำนวน 1 ร่อง

3.3.2 ความเร็วในโซ่

ในระบบการล้ำเลี้ยงเพ่นชาตุแบบเดอร์จะใช้โซ่ขนาดมาตรฐาน No.35 โดยความเร็วของโซ่จะเท่ากันหมดทั้งเส้น ซึ่งหาได้จาก

$$V_c = \omega \times \frac{d_p}{2} \quad (3.9)$$

โดยที่ V_c = ความเร็วโซ่ (m/s)

ω = ความเร็วเชิงมุมของเพลา (rad/s)

d_p = pitch diameter ของงานโซ่ (mm)

$$\text{โดยที่ } d_p \text{ ของงานโซ่ } = \frac{p}{\sin(180^\circ/z)} \quad (3.10)$$

ความเร็วของโซ่ล้ำเลียง

การคำนวณจากเพลาของเพื่องโซ่ ซึ่งมีความเร็วเชิงมุม (ω) = 24.4 rpm (2.56 rad/s) และเพื่องโซ่ที่มีจำนวนฟัน (z) = 10 ฟัน สำหรับโซ่นาตรฐาน No. 35 จากตารางที่ 18 ก. (ภาคพนวก ก) ซึ่งมีระยะพิช (pitch) เท่ากับ 9.525 มิลลิเมตร (0.375 นิ้ว)

จากสมการที่ 3.10

จะได้

$$\begin{aligned} d_p &= \frac{9.525}{\sin(180^\circ/10)} \\ &= 30.82 \text{ mm} \end{aligned}$$

จากสมการที่ 3.9

จะได้

$$\begin{aligned} V_c &= 2.56 \times \frac{30.82}{2} \\ &= 39.45 \text{ mm/s} \\ &\approx 0.04 \text{ m/s} \end{aligned}$$

ความเร็วของโซ่ล้ำเลียงเพ่นรากตุเท่ากับ 0.04 เมตรต่อวินาที

ขนาดของเพลาของโซ่

แรงบิดที่กระทำต่อเพลาของเพื่องโซ่เท่ากับ 31.6 นิวตันเมตร ($T = 31.6 \text{ N.m}$)

ในการคำนวณเลือกใช้วัสดุ AISI 1010 HR

จากตารางที่ 21 ก. (ภาคพนวก ก) $\sigma_y = 42 \text{ ksi}$

$$\begin{aligned} \sigma_y &= 42 \times 6.895 \text{ N/mm}^2 \\ &= 289.95 \text{ N/mm}^2 \end{aligned}$$

ใช้ความต้านแรงเฉือนครากเป็นหลักในการออกแบบ

$$\tau = 0.6\sigma_y$$

$$\begin{aligned} \tau &= 0.6 \times 289.95 \text{ N/mm}^2 \\ &= 173.75 \text{ N/mm}^2 \end{aligned}$$

จากตารางที่ 19 ก. (ภาคพนวก ก) ใช้ค่าความปลดล็อกภัย $N_y = 2$ (แรงอยู่นิ่ง)

$$\tau = \frac{Tr}{J} = \frac{16T}{\pi d^3} \quad (3.11)$$

จากสมการที่ 11

จะได้

$$\left(\frac{173.75}{2} \right) = \left(\frac{16 \times 31.6 \times 1000}{\pi d^3} \right)$$

$$d = 12.2 \text{ mm}$$

เลือกใช้เพลาเพ่อง โอบขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเท่ากับ 12.7 มิลลิเมตร (0.5 นิ้ว)

3.3.3 ความเร็วและความเร่งของชุดคู่ดูด

จากการวิเคราะห์ความเร็วและความเร่งของชุดคู่ดูดนั้น สามารถวิเคราะห์ได้โดยใช้ทฤษฎีของคินเมติกส์ของเครื่องจักรกลที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ผ่านมาใช้วิธีของสมการความเร็วสัมพัทธ์และความเร่งสัมพัทธ์ ซึ่งผลของการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความเร็วของชุดคู่ดูดเท่ากับ 0.681 เมตรต่อวินาที
2. ความเร่งของชุดคู่ดูดเท่ากับ 52.53 เมตรต่อวินาที²

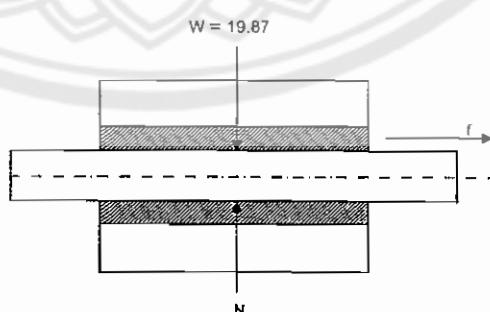
3.3.4 การคำนวณหาแรงที่กระทำกับอุปกรณ์ต่างๆ

ซึ่งเป็นการคำนวณหาแรงที่กระทำกับอุปกรณ์ต่างๆ ของเครื่องนับแพนราดูแบตเตอรี่ โดยในการคำนวนจะเริ่มที่ชุดบูชส์ไลด์

บูชส์ไลด์

$$มวล = 2.0259 \text{ kg}$$

$$W = 19.87 \text{ N}$$

รูปที่ 3.12 แรงกระทำบูชส์ไลด์

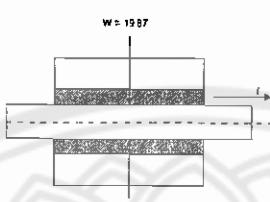
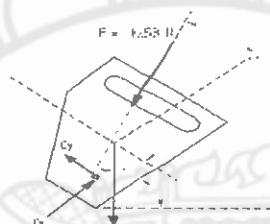
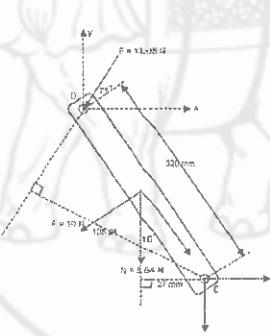
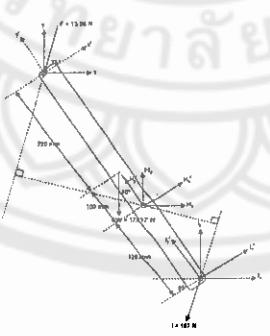
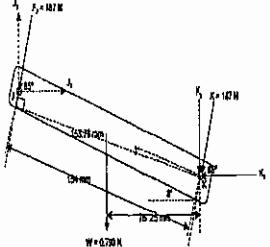
จากตารางที่ 23 ก.(ภาคผนวก ก) สแตนเลสกับทองเหลือง $\mu = 0.35$

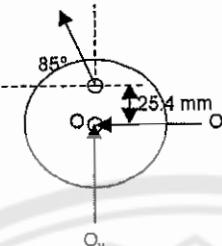
$$f = \mu N \quad \mu = 0.35 \quad N = mg$$

$$\begin{aligned}
 f &= \frac{0.35(2.0259 \times 9.81)}{2} & g &= 9.81 \text{ m/s}^2 \\
 &= 3.478 \text{ N} & (\text{บุช } 2 \text{ ข้าง}) \\
 N &= \frac{2.0259 \times 9.81}{2} \\
 &= 9.937 \text{ N} \\
 F &= \sqrt{f^2 + N^2} \\
 &= \sqrt{3.478^2 + 9.937^2} \\
 &= 10.53 \text{ N} \\
 \theta &= \tan^{-1}\left(\frac{9.937}{3.478}\right) \\
 \theta &= 71^\circ
 \end{aligned} \tag{3.12}$$

จะได้แรง F ทำมุมกับแกน x เท่ากับ 71 องศา
สำหรับอุปกรณ์อื่นๆ ได้มีการคำนวณเข่นเดียวกันและแสดงผลไว้ในตาราง ที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงผลการคำนวณหาแรงที่กระทำกับอุปกรณ์ต่างๆ

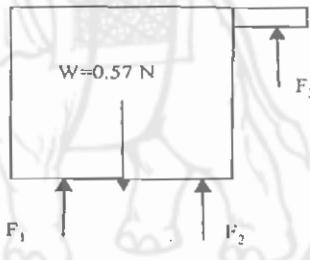
ลำดับที่	รายการ	Free Body Diagram	f (N)	W (N)	N (N)	θ	T (N.m)
1	บูชสไลด์		3.478	19.81	9.937	71	-
2	ช่องบังคับบูช		F (N)	C_x (N)	C_y (N)	θ	T (N.m)
			10.53	5.57	11.8	65	-
3	ลิ้งค์ด้านขวา		F (N)	E_x (N)	E_y (N)	θ	T (N.m)
			13.05	3.37	21.39	81	2
4	ลิ้งค์ด้านซ้าย		F (N)	I_x (N)	I_y (N)	θ	T (N.m)
			13.05	16.20	186.58	85	3.83
			H_x (N)	H_y (N)	θ		
			19.57	161.96	83		
5	ลิ้งค์สัมภาระ		F (N)	K_x (N)	K_y (N)	θ	T (N.m)
			187	16.32	185.78	85	29.36

ลำดับที่	รายการ	Free Body Diagram	F (N)	O_x (N)	O_y (N)	θ	T (N.m)
6	ลูกเบี้ยว		187	16.29	186.28	85	0.41

3.3.5 การคำนวณหาความดันที่ใช้คูดแผ่นชาตุ

การคำนวณหาความดันที่ใช้คูดแผ่นชาตุแบบเตอร์ ซึ่งเป็นการหาค่าความดันเริ่มต้นที่ทำให้แผ่นชาตุมีการเคลื่อนที่และติดไปกับหัวคูดแผ่น หาได้จาก

$$\text{แผ่นชาตุแบบเตอร์} \quad \text{มวล} = 58.5 \text{ g}, \quad N = mg, \quad g = 9.81 \text{ m/s}^2$$

รูปที่ 3.13 แรงกระทำที่แผ่นชาตุ

จากตารางที่ 23 ก.(ภาคผนวก ก) เหล็กกับตะกั่ว $\mu = 0.95$

$$\sum F = \mu N \quad (3.13)$$

$$= 0.95 \times \left(\frac{58.5}{1000} \right) \times 9.81 \text{ N}$$

$$= 0.545 \text{ N}$$

$$P = \frac{F}{A} \quad (3.14)$$

$$= \frac{0.545}{\pi (0.01)^2} \text{ Pa}$$

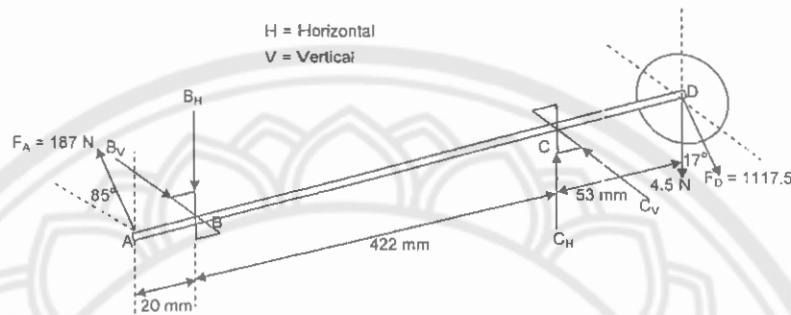
$$= 6940 \text{ Pa}$$

$$= 6.940 \text{ kPa}$$

ความดันเริ่มต้นที่ใช้คูดแผ่นชาตุแบบเตอร์เท่ากับ 6.940 กิโลปascala

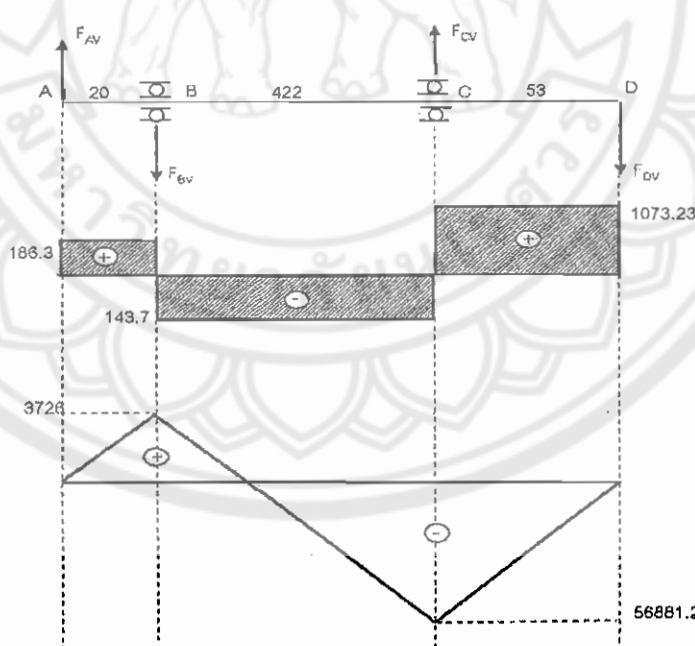
3.3.5 แรงและขนาดของเพลาหลัก

แรงที่กระทำบนเพลาหลักสามารถคำนวณได้จากผลรวมของแรงที่กระทำในเต่อ廓อุปกรณ์ดังรูปที่ 3.14

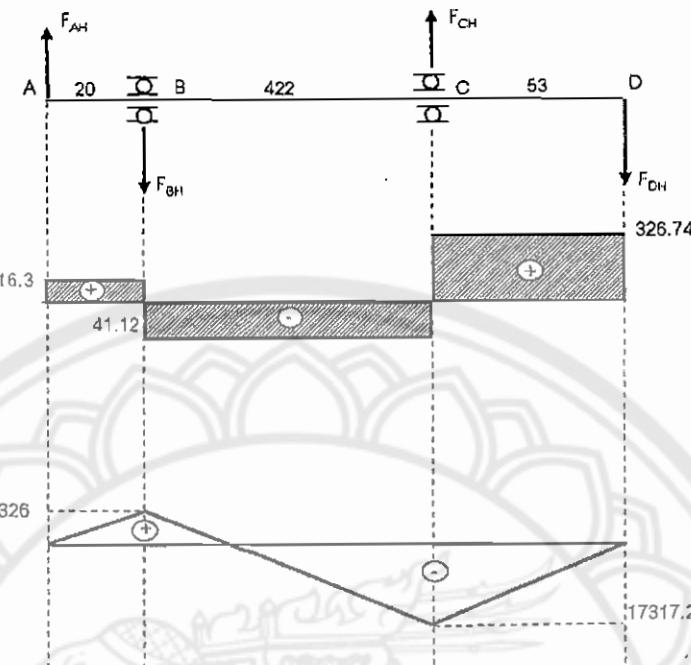

รูปที่ 3.14 แรงที่กระทำบนเพลาหลัก

จากรูปที่ 3.14 สามารถเขียนแรงและโมเมนต์ดัดที่กระทำต่อเพลาหลักในแนวตั้ง และแนวระดับได้ดังรูปที่ 3.15 และรูปที่ 3.16

รูปที่ 3.15 แรงและโมเมนต์ดัดกระทำบนเพลาหลักในแนวตั้ง

รูปที่ 3.16 แรงและโมเมนต์ดัดกระทำบนเพลาหลักในแนวระดับ

แรงปฏิกริยาที่ A และ B ในแนวตั้ง

รวมโมเมนต์ที่ที่จุด B

$$\text{CCW} + \sum M_B = 0 \quad (3.15)$$

$$= -186.3(20) + F_{CV}(422) - 1073.23(475)$$

$$F_{CV} = 1216.85 \text{ N}$$

รวมแรงในแนวตั้ง

$$\sum F_V = 0 \quad (3.16)$$

$$F_{BV} = 186.3 + 1208.80 - 1073.23$$

$$F_{BV} = 330 \text{ N}$$

โมเมนต์ดัดในแนวตั้งที่ B และ C

$$\begin{aligned} M_{BV} &= 186.3 \times 20 \\ &= 3726 \text{ N.mm} \\ &= 3.72 \text{ kN.mm} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} M_{CV} &= 1073.23 \times 53 \\ &= 56881.2 \text{ N.mm} \\ &= 56.88 \text{ kN.mm} \end{aligned}$$

แรงปฎิกิริยาที่ A และ B ในแนวระดับ
รวมโมเมนต์ที่ที่จุด B

$$\text{CCW} + \sum M_B = 0 \quad (3.17)$$

$$= -16.3(20) + F_{CH}(422) - 326.74(475)$$

$$F_{CH} = 368.55 \text{ N}$$

รวมแรงในแนวระดับ

$$\sum F_H = 0 \quad (3.18)$$

$$F_{BH} = 16.3 + 367.86 - 326.74$$

$$F_{BH} = 58 \text{ N}$$

โมเมนต์ดัดในแนวระดับที่ B และ C

$$M_{BH} = 16.3 \times 20$$

$$= 326 \text{ N.mm}$$

$$= 0.326 \text{ kN.mm}$$

$$M_{CH} = 326.74 \times 53$$

$$= 17317.2 \text{ N.mm}$$

$$= 17.32 \text{ kN.mm}$$

รวมโมเมนต์ด้วยเวกเตอร์ทั้งสองค่าแห่งนี้

$$M_B = \sqrt{M_{BV}^2 + M_{BH}^2} \quad (3.19)$$

$$= \sqrt{(3726)^2 + (326)^2}$$

$$= 3740.23 \text{ N.mm}$$

$$= 3.74 \text{ kN.mm}$$

$$M_C = \sqrt{M_{CV}^2 + M_{CH}^2} \quad (3.20)$$

$$= \sqrt{(56881.2)^2 + (17317.2)^2}$$

$$= 59458.86 \text{ N.mm}$$

$$= 59.46 \text{ kN.mm}$$

ค้างนี้ โมเมนต์ดัดสูงสุดเกิดที่ตัวแห่งนี้ C

โมเมนต์ดัดเนื่องจากการส่งกำลังจากสายพาน คือ

แรงดึงสายพาน $F = 863 \text{ N}$ $d_p = 76.2 \text{ mm}$
ค้างนี้

$$T = F \times \frac{d_p}{2} \quad \text{N.mm} \quad (3.21)$$

$$\begin{aligned} T &= 863 \times \frac{76.2}{2} \quad \text{N.mm} \\ &= 32880 \quad \text{N.mm} \\ &= 32.88 \quad \text{kN.mm} \end{aligned}$$

จากตารางที่ 17 ก. (ภาคผนวก ก) เพลาหมุน : แรงสม่ำเสมอหรือเพิ่มขึ้นช้าๆ

$$\begin{aligned} c_m &= 1.5, \quad c_t = 1 \\ \text{เพลาไม่มีร่องลิ้น} \quad \tau_d &= 55 \quad \text{N/mm}^2 \\ d^3 &= \frac{16}{\pi \tau_d} \left[(c_t T)^2 + (c_m M_C)^2 \right]^{1/2} \end{aligned} \quad (3.22)$$

จากสมการที่ 3.22

จะได้

$$\begin{aligned} d^3 &= \frac{16 \times 10^3}{\pi (55)} \left[(1.0 \times 32.88)^2 + (1.5 \times 59.46)^2 \right]^{1/2} \\ d &= 20.64 \quad \text{mm} \end{aligned}$$

จากตารางที่ 16 ก. (ภาคผนวก ก.) เลือกเพลาตันขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเท่ากับ 25 มิลลิเมตร

ผลการคำนวณการออกแบบสามารรถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 3.2 ผลการคำนวณการออกแบบเครื่องนับแผ่นราชูแบนตเตอรี่

ลำดับที่	รายการ	ผลการคำนวณ	การใช้งานจริง
1	ตันกำลัง (มอเตอร์)	-	373 W , 67 rpm
2	มูเลี่ยงขั้บ	-	127 mm
3	มูเลี่ยงตาม	-	76.2 mm
4	จำนวนสายพาน	1 เส้น	1 เส้น
5	ขนาดเพลาหลัก	20.64 mm	25.40 mm
6	ขนาดเพลาเฟืองโซ่	12.20 mm	12.70 mm
7	ขนาดเฟืองโซ่	30.82 mm	30.82 mm

3.4 ขั้นตอนการเตรียมชิ้นงานขั้นต้น

คือ การเตรียมชิ้นงานหรืออุปกรณ์ทุกชิ้นให้ได้ขนาดและรูปร่างตามที่ได้ออกแบบไว้jonพร้อมที่จะประกอบเป็นเครื่องนับแผ่นมาตรฐานแบบเดอร์

3.4.1 การเตรียมชิ้นส่วน

1. การวัดขนาดชิ้นงาน เป็นการล่างขนาดชิ้นงานลงบนโลหะตามขนาดและรูปร่างที่ได้ออกแบบไว้ เพื่อทำการตัดในขั้นตอนต่อไป
2. การตัดชิ้นงาน แบ่งเป็น 2 วิธี คือ
 1. การใช้แก๊สและเครื่องตัดโลหะแผ่น ใช้ตัดชิ้นงานที่เป็นโลหะแผ่น เช่น ส่วนของฝาทั้ง 2 ข้างของระบบลำเลียงแผ่นเข้า ดังรูปที่ 3.17

รูปที่ 3.17 การตัดด้วยแก๊ส

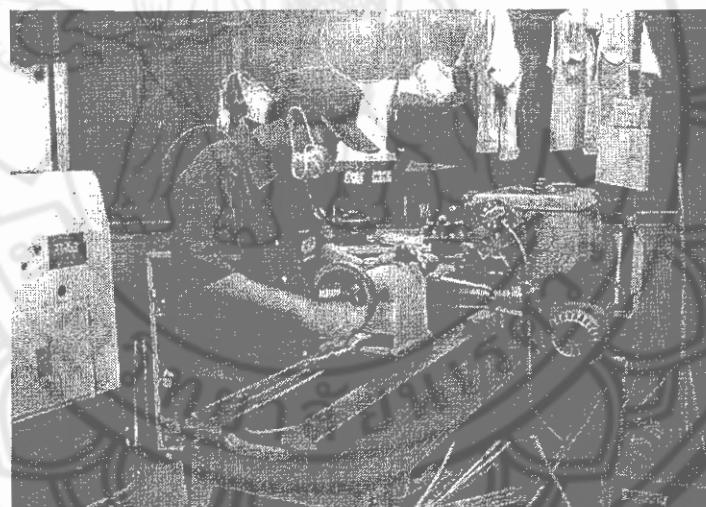
2. การใช้เลื่อยตัด ใช้ตัดชิ้นงานที่ไม่ใช่โลหะแผ่น เช่น เพลา เหล็กจาก เหล็กแท่งกลม ดังรูปที่ 3.18

รูปที่ 3.18 การตัดด้วยเลื่อยไฟฟ้า

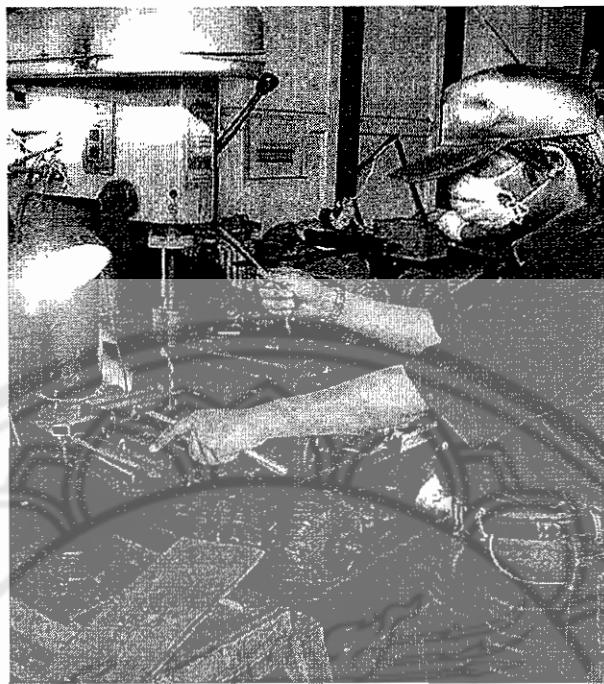
3. งาน Machining

1. งานกลึง ชิ้นส่วนที่ต้องทำการกลึง เช่น เพลา คั้งรูปที่ 3.19

รูปที่ 3.19 งานกลึง

4. งานเจาะ ทำการเจาะชิ้นส่วนเพื่อยึดค้ำยสลักเกลียวให้แน่นหนา ดังรูปที่ 3.20

รูปที่ 3.20 งานเจาะ

5. งานทำเกลียว ใช้เกลียวเมตริมารฐาน คุ้ด้าจากตารางที่ 14 ก.และ 15 ก. (ภาคผนวก ก)

3.5 ขั้นตอนการประกอบ

เมื่อเตรียมชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ทุกชิ้นให้ได้ขนาดและรูปร่างตามที่ได้ออกแบบไว้จนพร้อมที่จะประกอบเป็นเครื่องนับแผ่นธาตุแล้วจึงประกอบตามที่วางแผนไว้ด่อไป

ขั้นตอนการประกอบ

ประกอบด้วยขั้นตอนการเชื่อม และขั้นตอนการบันยึดด้วยสลักเกลียว โดยแยกการประกอบออกเป็น 6 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

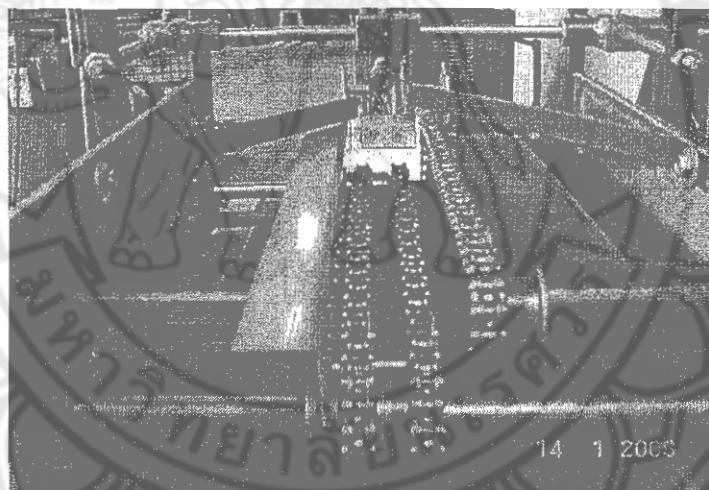
1. ส่วนโครง ทำการขึ้นโครงด้วยการเชื่อมเหล็กจากให้ได้ขนาดตามที่ออกแบบไว้ ดังรูปที่

3.21

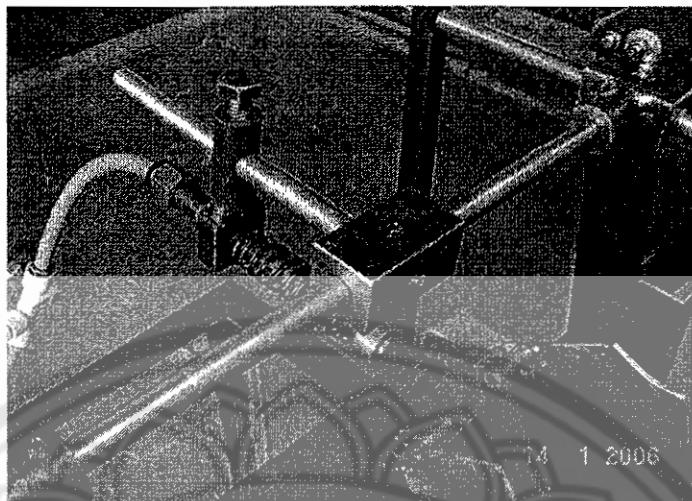
รูปที่ 3.21 ส่วนโครง

2. ส่วนลำเลียงแผ่นราดูเข้า ประกอบด้วยชุดเฟืองโซ่และโซ่ ประกอบเข้าด้วยกันโดยการใช้การขันยึดด้วยสลักเกลียว ดังรูปที่ 3.22

รูปที่ 3.22 ส่วนลำเลียงแผ่นราดูเข้า

3. ส่วนชุดตัวคูดแผ่นราดู ประกอบด้วย ชุดบูชสไลด์ หัวคูด ชุดลมคูด (Vacuum) ประกอบเข้าด้วยกัน โดยการขันยึดด้วยเกลียวตัวหนอน ดังรูปที่ 3.23

รูปที่ 3.23 ส่วนชุดคุดแพ่นราดู

4. ส่วนกันแพ่นราดูให้ไฟลผ่านเซนเซอร์ ประกอบเข้าด้วยกัน โดยการเชื่อม ดังรูปที่ 3.24

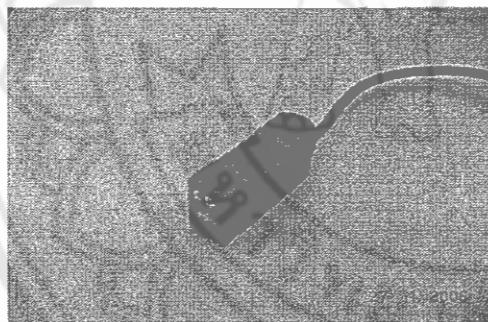
รูปที่ 3.24 ส่วนกันแพ่นราดูให้ไฟลผ่านเซนเซอร์

5. ส่วนลำเลียงแพ่นราดูออก ประกอบเข้าด้วยสายพานและชุดมอเตอร์ ประกอบเข้าด้วยกัน โดยการขันบีดด้วยสลักเกลียว ดังรูปที่ 3.25

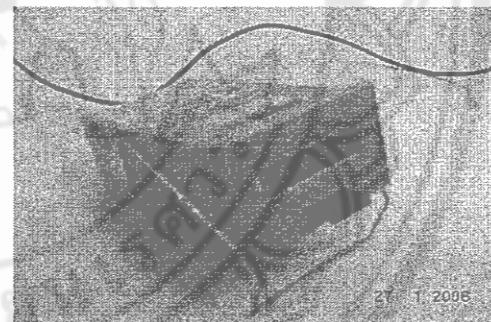

รูปที่ 3.25 ส่วนลำเลียงแผ่นชาตุออก

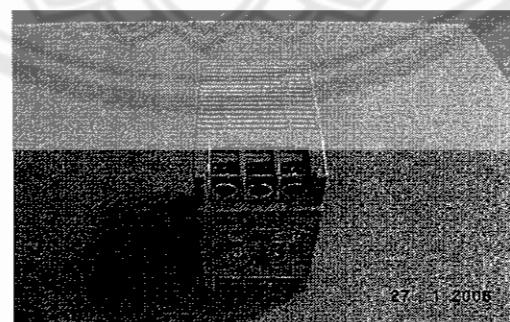
6. ส่วนชุดแสดงผล ประกอบด้วยเซนเซอร์ ตัวนับ(Counter) หน้าแปลงแรงดันไฟฟ้า (Power Supply) และตัวตัดต่อสัญญาณเซนเซอร์ (Relay) เซนเซอร์จะติดตั้งไว้กับส่วนก้นแผ่นชาตุ ส่วนตัวนับ(Counter) หน้าแปลงแรงดันไฟฟ้า(Power Supply) และตัวตัดต่อสัญญาณเซนเซอร์ (Relay) จะติดตั้งไว้บนป้าย

รูปที่ 3.26 เซนเซอร์

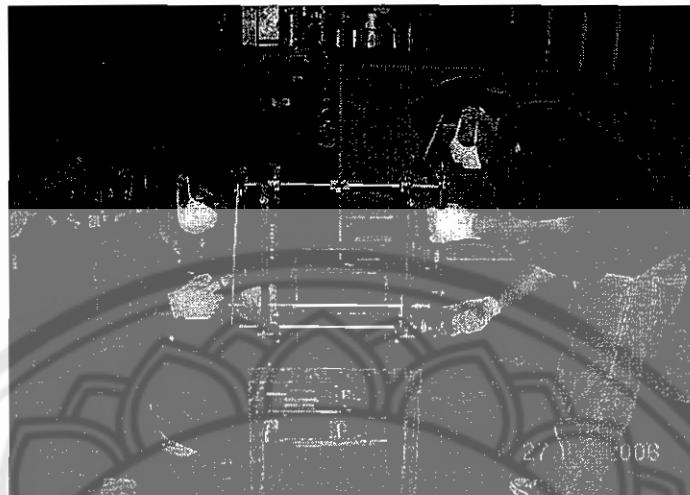

รูปที่ 3.27 ตัวนับ

รูปที่ 3.28 หน้าแปลงแรงดันไฟฟ้า

7.ทำการประกอบทั้ง 6 ส่วนเข้าด้วยกัน โดยการขันบล็อกด้วยสลักเกลียว ดังรูปที่ 3.29

รูปที่ 3.29 การประกอบห้อง 6 ส่วนเข้าด้วยกัน

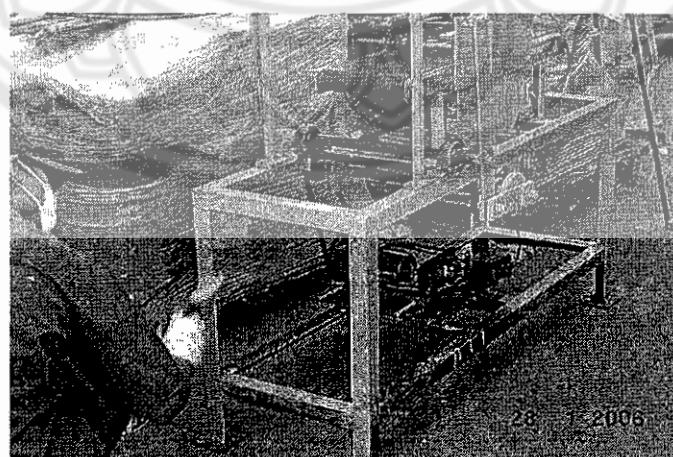
3.6 ขั้นตอนการเก็บรายละเอียดของงาน

ชิ้นงานทุกส่วนจะมีการเก็บรายละเอียดในขั้นตอนการเตรียมชิ้นงาน เช่น การลบคมจาก การตัด การกลึง การเจาะและการทำเกลียว เป็นต้น

นอกจากนี้ ในขณะทำการประกอบต้องตรวจสอบว่าเมื่อนำชิ้นส่วนมาประกอบกันแล้ว ตำแหน่งต่างๆ ยังคงถูกต้องอยู่หรือไม่ หลังประกอบชิ้นส่วนทุกชิ้นแล้ว ตรวจสอบว่าทุกส่วนได้รับการขันยึดเรียบร้อยแล้ว

3.7 ขั้นตอนการทาสีและประกอบหลังการทาสี

เมื่อตรวจสอบความเรียบร้อยหลังการประกอบเครื่องแล้วก็ถือคิชชินส่วนเครื่องออกมาก็ครั้ง เพื่อทาสี ดังรูปที่ 3.30

รูปที่ 3.30 การทาสีเครื่องนับแผ่นชาตุแบบเตอร์

หลังจากซึ้นส่วนท่าสีเรียบร้อยและนำมาระบกจนเป็นเครื่องจักรตามเดิม เมื่อประกอบเสร็จ
ได้เครื่องนับแผ่นชาตุแบบเตอร์ ดังรูปที่ 3.31

รูปที่ 3.31 เครื่องนับแผ่นชาตุแบบเตอร์